

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinczi-utca 811 sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hová az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr.; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Zeisler M. (király-utca 60. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 11. sz.).

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész íven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

A „SZÉKELY HIRLAP“

előfizetési ára:

Félévre 4 ft. { Negyedévre 2 fr.

A „Jogász-egylet“ tagjai számára:

Félévre 2 fr. { Negyedévre 1 fr.

T. előfizetőinket kérjük a pénzeket haladéktalanul beküldeni, hogy a nyomtatandó példányok számát mielőbb biztosan meghatározhatassuk.

Ezen, a Székelyföld sajátlagos érdekében fentartott lapunktól eddig nem kiméltünk semmi áldozatot, s ujabban is igen kérjük különösen a székelyföldi olvasó közönséget, szíveskedjék vállalatunkat melegebben pártolni, nehogy a közöny kimerítse áldozatkészségünket, s a népes Székelyföld egyetlen politikai és társadalmi lapja fentarthatatlanná váljék e nagy területen.

A kiadó hivatal.

Maros-Vásárhely, július 4.

(v.) Marosszék bizottmányi gyűlésében nagy indignációt keltett a marosvásárhelyi kövezetvám. Előttünk nem ujság, miután előre megjósoltuk azt s mi voltunk talán az elsők, a kik figyelmeztettük az illetőket mérsekeltebb eljárásra s nem mulaszthatjuk el ujabban is fel nem szólalni ez ügyben, mire főleg a „Kelet“ 143. számában éles szerkesztői megjegyzés kényszerít.

Tagadhatatlan, hogy nagyon sajnós az ily-szerű harc a két sokszoros kapocszal összefüggött törvényhatóság között, mit közös egyetértéssel talán ki is lehetett volna kerülni.

A felszólamlások Marosszék bizottmánya részéről több keserűséggel s talán több élességgel is történtek, mint a mennyire épen szükség volt s talán tulzottan is voltak a részletek feltüntetve. Elvitathatlan dolog azonban, hogy erre maga a városi hatóság is szolgáltatott okot. Elég bizonyíték volna erre már a június 24-iki képviselői gyűlés, mely a szekér vámot leszállítani maga is jónak látta. De természetesen történtek ezen kívül még oly visszaélések is, melyek a képviselő testületnek szándokában bizonyosan nem állottak, de a kezelők könnyelműsége folytán még is csoportosan fordultak elő, legalább panaszokat mi is hallottunk quantum satis.

Tagadhatatlan az, hogy egy városnak önmagá iránti köteleessége előhaladása eszközeinek előállítására segélyforrásokat nyitni meg, és jogosítva van e végett megadóztatni saját polgárait. Az is bizonyos, hogy a kövezetvámot nem azok fizetik in ultima analysi, a kik a város piaczára valamit eladni hoznak, mert ezek bizony csak birnak annyi okossággal és ügyességgel is, hogy áruik megvásárlóin tisztességesen megvegyék azt a vámot még kamatostul is néha, azaz más szóval: rászámítják azt az árra s így részint fizetjük mindazok, a kik e városban élünk, részint fizetik azok, a kik nem valamit eladni hoznak ide és meg a transito. De az a kérdés, hogy valjon igazságos-e

így? És ez már aztán sokféle fejtegetésekre nyit tért.

Másutt a városok a köztérekén a közpénztárból, egyebütt az egyes háztulajdonosok költségeire készítették a kövezetet, járdákat. Ez nem is épen igazságtalan, mert a kikövezett járdák és utcákból a háztulajdonosokra nem kevés előny haramlik. A házbért jóformán azon arányban emelik, a melyben az utca kényelmesebbé, kellemesebbé válik. Itt azok is fizetik a kövezetvámot nem ugyan közvetlenül, de közvetőleg mindenestre, a kik ez aránylag emelt házbért is fizetni szokták s így nem csak egyszeresen, hanem kétszeresen s nem is csak esetenként, hanem folytonosan. Ráfogni, hogy igazság, igen bajos volna.

Nem akarjuk e fonalszálat továbbvezetni, nem azért, hogy igen hosszúra kinyulik, hanem nem akarjuk az odiositás légkörét sűrűbbé tenni még mi is. Hanem újból magának a városnak érdekére szállunk vissza.

Marosszéknek azon oldalról, hogy Vásárhely piacza igazságos és jogos, panasza nem lehet. Rá nézve a kövezetvám lehet bosszantó, de nem jogtalan. M.-Vásárhelynek, ha érdeke úgy hozza magával, van joga vámot vetni piaczára, s a kik terhesnek látják, azoknak megint van joguk ide nem jöni; hanem kevésbé terhes piaczt keresni maguknak. Ámde, hogy a városnak magának jól felfogott érdekében van-e, az már más kérdés. Mi már nyilatkoztunk e felett, s ismétljük, hogy az Vásárhelynek csakugyan nem válna előmentére, ha oda kényszerítne vidékét, hogy azon új piaczkok kellős közelében előálljanak. Akkor a város lakosságának terhe megkétszereződik, sőt megsokszorozódik, mert a szükségét, mely elvégre is kénytelen lesz ott keresni kielégítést, az ujon keletkezett zug-piaczkok kizsákmányolni elég okosak leendnek.

Ezen eszme kétségtelenül megfogamszott már s korunk sokkal önzőbb, sokkal élelmesebb, hogysen az ily eszmének megvalósításától vissza ne rettenjen. Ugyan azért mi nem mulaszthatjuk el figyelmeztetni M.-Vásárhely képviseelő testületét, hogy ha már csakugyan szükséges a kövezetvám fenntartása — mit kétségbe vonni nem akarunk — igyekezzék azt minél elhordozhatóbbá tenni, mit könnyen lehet eszközölni, ha szigorú ellenőrködés fog fentartatni a felett, hogy semmi visszaélések ne történjenek. Ezt megint csak az által lehet elérni, ha ezen vám vagy külön vagy összesítetten a többiekkel úgy szabatik ki s egyszerűséggel, hogy mindenki megérthesse, de egyszerűs mind oly határozottsággal is, hogy mindenki maga megítélhesse a nyilvánosan elibetartott tarifából, hogy mivel tartozik, nem pedig egy kezelő szeszélyes magyarázatának vettetik alája, — mert legyenek meggyőződve, hogy a megvámolt nem csak a garasokat, de ha megboszantották, bizony még boszuságának árát is megveszi rajtunk, kik áruira vagyunk szorulva. Nem elég azt írni a tarifába, könnyű és nehéz szekér. Tudnunk kell azt is, hogy mi az a könnyű, és mi az a nehéz szekér. Mázsával bajos ezt meghatározni miután a város nem állithat minden sorompó mellé egy mázsáló-gépet.

A képviselő testület maga belátta már azt, hogy a kezdetben igen tulfeszített vámot mérsékelni kell, arról azért nem szolunk; de kellene talán valami módját találni annak is, hogy az itt lakók ne adóztassanak kétszeresen és háromszorosan is, ugyanazon czim alatt, közvetlenül és közvetőlegesen.

A képviselő testület nem hagyhatja figyelmen kívül, hogy ez a vám, mi eltagadhatatlanul új teherként sulyosul a város polgáira, sőt összes lakóira, épen akkor érkezik, midőn más körülmények és okok a drágulást már magokban fokozzák s a városban megélhetést napról napra nehezebbé teszik. Szükséges hát, hogy úgy alkalmaztassék az új adózás, hogy ha teher legalább a mellett még azonkívül is bosszantóvá ne váljék.

Delegáció.

Az országos bizottság jun. 26-án tartott ülésében. Bujanovics Sándor a következő interpellációt intézi a közös hadügyminiszterhez:

„Tekintettel arra, hogy a ludoviczeumi alapoknak és épületnek annyiszor sürgetett visszaadása mai napig sem történt meg, kértem a t. hadügyminiszter urat, mikor fogja a ludoviczeumi alapokat és épületet a m. kir. honvédelmi miniszternek átadni?“

Az interpelláló fontartja magának, hogy a nyerendő válaszhoz képest esetleg határozati javaslatot indítványozzon.

Kiadatott a közös hadügyminiszternek. Napirend volt a közös pénzügyminiszterium költségvetésének tárgyalása.

A „katonai központi számvevőség hivatalnokainak és szolgálóinak nyugdíjzmenyei“ czimnél az albizottság azon kívánságot indítványozza kimondatni, hogy a közös főszámszék arra szigorúan ügyeljenek, nehogy a nyug- és kegydíjakok élvezményi összege mértéken felül szaporitassék.

Lónya y Menyhért közös pénzügyminiszter megjegyzi, hogy a közös pénzügyminiszterium valamint eddig, úgy ezután is fog ügyelni arra, hogy e nyugdíjakok száma ne szaporodjék mértéken felül. A bizottság, Prileszky Tádé előadó felszólalása után, ki szintén az indítvány elfogadását ajánlja, elfogadja a pénzügyi albizottság indítványát.

Azon választ illetőleg, melyet a közös pénzügyminiszter az 1871-ki közös költségvetés tárgyalásakor hozott határozatokra nézve a bizottság elé terjesztett, (melyet lapunk 47-ik számában közöltünk volt) helyben hagyattak az albizottságnak következő javaslatai:

1) Az 1871-ik év végével maradt, de mindaddig meg nem osztott közös pénztári készlet iránt a közös pénzügyminiszter az e részben folytatott tárgyalások siettetésére utasítandó.

2) A közös pénzügyminiszter oda utasítandó, hogy a közös nyugdíjszabályzatról szóló törvényjavaslatnak alkotmányos tárgyalása siettetését a két fél miniszteriumai útján szorgalmazza.

3) A főszámszék az alkotmányosság elveinek megfelelő szervezésére vonatkozólag a közös miniszterium már most nem csak fölhívandó, de kötelezőleg a arra utasítandó, hogy a közös főszámszék elnökének miniszterekkel koordinált állása és az egész számszéknek az alkotmányosság igényleteinek megfelelő szervezése iránti törvényjavaslatot halasztás nélkül a monarchia két felének miniszteriumai útján az illető törvényhozó testület tárgyalása alá terjeszteni siessen.

A jun 27-iki ülésben napirenden volt a külügyi albizottság jelentéseinek tárgyalása. Legelőször is Tre fort Ágost szóval fel. Beszédében rajzolja érdekeinket, melyek első vonalban Német- és Oroszországgal, második vonalban Olasz- és Törökországgal találkoznak.

Ha visszatekintünk — így szól — a múlt tél eseményeire, megemlékezünk, hogy alig oszlott el a múlt évben összehívott delegáció, és a béke Német- és Franciaország közt megkötött, de nyomban követte azt a párisi insurrekció, melynek leveréséhez mi is a francia nemzetnek utólagosan szerencsét kívánhatunk.

Ezen események igazolják a neutralitás politikáját, melyet a német-francia háború ellenében követtünk s melyet részben az általános európai szituáció, részint belviszonyaink indokoltak. De e politikának vannak ter-

mészertes következményei, melyeket el kell fogadnunk, mert anélkül a politika minden értelmét utólagosan elvesztené. E politikának következményei mindenekelőtt barátságos viszony Németországgal jó szomszédosági viszony Oroszországgal. E politika biztosítani fogja nem csak számunkra, hanem Európa számára a békét, nekünk pedig időt fog engedni belügyeink rendezésére és összes erőnk fejlesztésére.

Más kérdés, akarnak-e a németek s az oroszok velünk barátságos lábon állni. Németország, illetőleg Poroszország részéről én nem látom az ellenkezőt. A porosz államférfiak ép oly jól tudják, mint mi, mily hivatása van a magyar-osztrák birodalomnak. Tudják, hogy azon apró népek, melyek a magyar-osztrák birodalmat képezik, nem képesek önálló államokat alkotni, s midőn a német egyesítés procezzusa még koránt sincs befejezve, nem hiszem, hogy Poroszországnak kedve lehessen Németországba bevonni a magyar-osztrák birodalom német-szláv tartományait s a csehekkel, szlovénokkal s más idegen nemzetiségekkel harcolni. Nem is feketik Németország érdekében, hogy Oroszország a magyar-osztrák birodalom felbomlásának esetére adnekeziókat csinálhasson.

Barátságos viszony Poroszországgal bizonyos mérvben feltételezi a jó szomszédoságot Oroszországgal. Meglehet, hogy helyzetünk Oroszország irányában kényesebb; halljuk, hogy Oroszországban a panszlavizmus érdekében keresztes háborút praedikálnak ellenünk, hogy a sereget ujrászervezik, hogy Oroszország hatalmát terjeszti a keleten, s hogy pétervári fölfogások szerint az út Konstan-czinápolyba Bécsen és Pesten át vezet. Ezen ellenvetésekre válaszolni lehet, hogy az orosz lapok panszlaviztikus agitációiért nem lehet felelőssé tenni, — s hogy az orosz politika sokkal realisztikusabb, minthogy a panszlav irányzatok miatt háborút kezdjen. Oroszországnak még sok dolga van otthon és ott is léteznek pártok és törekvések, melyek hatalmát kifelé nem növelik. Oroszország sulya gyakran a phantázia nagyító mértékével mérítik.

Hogy pedig seregét szervezi, igen természetes, miután az utolsó hadieseményeken okulva minden állam serege szervezetét más alapokra fekteti.

Az orosz mozgalmak a keleten pedig nem a magyar-osztrák, de más államok ellen vannak irányozva. Ezen törekvések megállítására mi nem vagyunk hivatva; európai érdek az, és csak az európai összes nagy államok szoríthatják vissza e törekvéseket.

A nemzetiségek fanatikusai jóslataiban a magyar-osztrák birodalom felbomlásáról azzal is ijesztenek, hogy Olaszország el fogja venni tőlünk a déli Tyrolist, Istriát és Dalmáciát. En tisztelem az olasz nép multját, elismerem a jelenben kitűnő tulajdonait, de erősen hiszem, hogy mi katonailag még nem súlyedtünk annyira, hogy mi az olasz nép ily vágyait, ha csakugyan léteznek, nem tudnók meghiusítani. Ellenben nem látok semmi jogezimmet arra, hogy mi Olaszország dolgaiba avatkozzunk. A római kérdés reánk nézve csak egyházi s nem világi kérdés — Mi Róma világi érdekei miatt Olaszország ellen nem fogunk hadat viselni azon békepolitikánál fogva, mel a magyar-osztrák birodalom konszolidációjának és gyarapodásának első feltétele.

Mi Törökországot illeti, a mult delegációknak szemére vetették, hogy nem tudott fölemelkedni a szituáció színvonalára, nem tudta a külügyminiszter számára megírni a receptet, mely szerint traktálja a fényes portát. De ez esetben, hol a földadatok majdnem ellentétesek, a diplomaciái receptek fogalmazása valamint háládatlan ugy nehéz is. Nekünk a török birodalom főállásának támogatása természetes földadatunk, mert a birodalom analog természetű a magyar-osztrák birodalommal e földadott azonban a keresztény és szabadság után törekvő né-

pességek érdekeivel összhangzásba kell hoznunk. Itt tehát általános szabálynak helye nincsen, itt esetről esetre cselekedni kell. Itt minden a külügyi miniszter tapintatától s a körülmények helyes fölfogásától függ.

Az egyévi önkénytesek érdekében.

Az erdély királyi biztosság a következő köriratot tette közzé:

Az egyévi önkéntes szolgálat által a hadkötelezettség teljesítésének könnyebbítése végett elérhető kedvezményekben a védtörvény 21, 22, 23 és 24 §§-saiban megnevezett védkötelesek közül*) csak azok részesülhetnek, kik ebbeli igényeiket ideje korán, még pedig a védtörvény 20. §-ban foglalt határozat szerint a sorozásra már felhivatottakra nézve az avatási idény megkezdése előtt érvényesítik, illetőleg magukat azon csapathoz, hol egyévi önkéntes szolgálatukat teljesíteni kívánják, a fősorozás megkezdése előtt már felavattatták.

Miután tapasztaltattott, hogy ezen törvényes határozmányok még nem általánosan ismeretesek, az illetőknek érdekei megóvása tekintetéből a hatóságot felhivom, hogy a nagy közönséget az illető községi előjáróságok által s czélra vezető úton eme határozmányokra oly hozzáadással figyelmeztesse, mikén a fennírt szolgálati kedvezmény engedélyezésére elkészve beadott folyamodványok tekintetbe nem vétethetnek; s miután továbbá az egyéves önkéntesek intézményében gyökerezik azon kedvezmény is, mely a tanulóknak tanulmányaik tovább folytatását biztosítja, azon védköteles tanulók, kik az egyévi önkéntes szolgálatra általában minősítve nincsenek, vagy az évégetti kedvezményt maga idejében igénybe nem vevén, a három évi rendes sorhadí szolgálatra soroztattak be, a tanulás további folytatása ürügye alatt a tényleges szolgálat alól felmentésre vagy csak ideiglenes szabadságoltatásra is minősítve egyáltalában nincsenek: a tényleges szolgálat alóli felmentés az egyszerű, „tanuló” ezim alatt nem lévén elérhető, miután az csak is a védtörvényhez kiadott útastás 6-ik cikkelyében megnevezett védköteleseknek,**) a rendes sorhadí szolgálati idő alatt való ideiglenes szabadságoltatás pedig rendkívüli és különös tekintetre méltó esetekben megengedhető. Kolozsvárt, június 20-án 1871. Kir. bistos úr ő nagyméltósága helyett: Nagy Elek miniszteri tanácsos.

Az ev. ref. zsinat Nagyenyeden.

Az „Ezd. prot. köz.”-ből átvesszük a következőket: „A legmeghatóbb momentumok egyike volt, június 21-én, a felszentelési ünnepély. Püspökünk éves beszédének egész erejében tündökölt, midőn fölfejté, hogy ifjú lelkészeink magasatos elhivatásuk betöltésére csak ugy lehetnek képesek, ha szívöket, lelköket teljesen áthatja s betölti azon evangéliumi hit, mely megalakítja a keresztényen anyaszentegyházat, s egyedül képes azt továbbra is

*) Belföldiek, kik a képzettség oly fokán állanak, mely valamely főgymnasiunban, valamely főrealtanodában avagy ezekkel egyen- vagy más magasabb rendű tanintézetben végzett tanulmányoknak megfelel; tengerészek, kik belföldi tengerészeti tanintézetekben jó sikerrel végeztek tanulmányaikat, orvosok és orvos-tanulók; állatorvos tanulók, gyógyszerészek; papjelöltek.

**) Minden törvényesen elismert egyház és vallásfelekezet papjelöltjei, valamint papnövendékei is, a menynyiben hittudományi s lelkészi tanulmányokkal foglalkoznak, és pedig háboru idején is. A népiskolák tanítói és a tanítójelöltek. — Örökölt mezőgazdaság tulajdonosai. Szerk.

Még egy jelenség van, mi az embernek a madárhozi vonzalmát tanúsítja.

Mikor a nyár és ősz közötti küzdelem még foly, a tetszhalál a pezső élet felett még nem diadalmaskodott, itt ott még virágok nyílnak, az erdő biborba öltözött, a láthatár lágy, kék színben tündöklök s a szellő ezüst szálakat lenget: a természet első ősz hajszálait. Vajjon mi az mi oly méltává tesz?

Vajjon egyedül a bekövetkező zordon évszak sejtelme?

Oh nem. Hanem a naponként kihalt élet. Minden reggel, minden este új veszteség hírt hozza.

Az erdő néma! „A cserje vadbogán: Nem zokog a csalogány....”

Az estecillag feljöttét üde dalával nem üdvözli a fekete rigó, néma az erdő ezüst esengettyűje, a pinty. A fecskék bucsu csicsergésüket hallatják, a magasból édes, fájón zong alá a vonuló hattyuk dala.... és naponként némább, kioaltabb lesz körülünk a táj, mert elköltözött a madarak nagy része. Ez az, mi már előre méltává tesz.

Ily rokonszenves lények megérdemlik, hogy legalább egy futó tekintetet vessünk beléletünkre is.

A madarat különösen kedélyvilága és szívélete jellemzik.

Kedélyessége kitűnik más állatokhoz, sőt szelidített állapotban, az emberhez ragaszkodásából. Tanuskodik arról tartózkodási helyéhez hű ragaszkodása és sok fajnak vonzalma s társasélet iránt.

A mi szívvilágát illeti, az páratlan a maga nemében. A madarat a szerelem kegyetlenné, önfeláldozóvá, költővé, művészzé teszi; ő szerelméért, szerelme miatt megőrülni, meghalni képes.

Ez nem ábránd.

A madár az egyedüli állat, a mely társat hajlam szerint keres. Néha megtörténik, hogy egymáshoz közel fészkelő, hasonfajú madarak egyikének himje, másikának nőténye pusztul el, de abból nem következik, hogy az életben maradtak társulnának, hanem megtörténik, hogy mindkettőjük magánosan él, vagy messze távolban keres

főntartani. E hitről szól idvezítőnk azon ígérete, hogy „hegyeket is képes elmozdítani,” a közöny, tudatlanság s hiúság hegyeit; de ne feledjék, hogy az evangéliumi igazságnak ellentállhatatlan erejében vetett erős hitök cselekedeteikben is ki kell mutatniok s lelkészi egész működésüknek főrugója nem lehet más, mint a szeretet. Megható beszédének végeztével a felszentelendő ifjakat előszólította, az ünnepélyes kibocsátást s fölszentelést, szokott szertartással, végrehajtotta, s buzgó imával az ünnepélyt berekeszté. Fölszenteltettek a következő lelkészek: dr. Kovács Ödön s Makkai Domokos cenzorok; Füzi Sándor, Pungur Gyula, Bartha Lajos, Valler József, Sebestyén Sándor, Zajzon Károly, Nagy Sándor, Veres Kálmán, Kovács István, Dali István, Muzsnai Károly, Kis Mózes, Kolozsvári Antal, Janó Albert, Jónás Bálint, Antal Domokos, Bod László, Kis Pál, Veres Károly, Puskás Lajos, Albert Imre, Borbáth Márton és Surányi Gyula. Az ünnepély után következett a közebéd, mindvégig vidám hangnallal s kifogyhatlan toasztokkal. Továbbá

— Tárgyaltattott a felső-bányai ref. egyházközség kérvények melyben elválasztott lelkészek, Celder Márton, számára ajánló s elbocsátó levéltérnyomokat. Közzsinatunk nyilvánítván, hogy előtte főszempont a moldva-oláhországi magyar hitfeleink egyházi ügyeinek kitisztázása, egyházakban a kellő rend és békés egyetértés helyreállítása, teljhatalommal megbizta püspök afiát, hogy e kérdésben, a tiszántuli főt. superintendentens urral egyetértőleg, intézkedjék.

— Indítvány következtében határozattott, hogy közsinatunk kérje fel a n. m. pénzügyminisztert, hogy a midőn a vallások egyenjogúsága törvényben kimondattott s e törvényben a hitfelekezetek javainak egyenlő biztosítása s azoknak megtartása biztosittatott, miután a többi felekezetek a fejedelmektől, királyoktól részökre tett dotatióknak folytonos élvezetében vannak, méltóztatassék a mi igazunkat is tekintetbe venni s fölmerült sérelmeik tárgyában mentől hamarabb intézkedni.

— Tárgyaltattott a n.-enyedi theol. tanároknak a papi szigorlat berendezésére vonatkozó javaslata, mely elfogadtattott a következő hozzáadásokkal: 1-ször a püspök akadályoztatása esetében, maga helyett személyest nevez ki; 2-or tagja a vizsgáló bizottságnak három lelkész, a püspök által kinevezve; 3-or a predikation kívül még legalább két theol. tárgy önálló kidolgozása kívánatik; 4-er a tanfolyam bevégezése után legfőbb három év alatt a vizsga letendő; 5-ör a papi szigorlati bizonyítvány a nagy-enyedi tanoda, a superintendentia pecsétével, az előbbi a püspök és bizottsági jegyző aláírásával ellátandó.

Az ünnepélyes felszentelés s kibocsátás az egyházkerületi közgyűlés első napján történik, midőn a püspökön kívül, az eddigi gyakorlat szerint, még egy általa kijelölendő lelkész beszédet tart, de a délelti isteni tiszteletre külön szónok nem neveztetik ki.

— A püspöki vizsgálatra vonatkozólag következő határozat hozattott: 1-ör minden évben legalább is egy egyházmegye vizsgáltassék meg; 2-or a vizsgálat az illető egyházmegye valamelyik központi egyházközségében kezdődjék; 3-or a vizsgálat lehetőleg mentől több egyházközségbe szálljon ki; 4-er fellebbezés a vizsgálat határozatai ellen, az ügy természete szerint, az egyházkerület közgyűléshez, vagy az egyházkerületi köztörvényszékhez történhetik.

— Szász Gerő indítványozta, hogy miután a papi pályára lépendő ifjak megvizsgálása nem csak az új szervezet keretébe való beillesztés miatt, hanem a kor kíváncsalmai szerint is már szabályoztatott épen ez ülésünkben: mondja ki közsinatunk, hogy az eddigi gyakorlatban volt eskü-mintát és kibocsátási formulát, mely már

rá talált: a leggyöngédebb módon kívánja magát megkedveltetni, s meghallgatva egész életen át tartó frigyét köt, kivévén a házi szárnysokat. Midőn a frigy már megkötve van, akkor gondoskodik a szeretet hajlékáról is, miként teljes joggal hiszem elnevezhetni a madár fészket.

És hány műremeket tudnék azok közül ismertetni, ha egy felolvasás szükre szabott ideje ezt tennem engedné!

Igy, félve attól is, hogy talán igen sokáig foglalkozom a madárral, még csak azt említem meg, hogy ő nemcsak mint költői lény bír érdekekkel, nemcsak mint rovar pusztító válik hasznossá, hanem létével is. Hány kietlen tengerparti vidék van, a melyen ember nem lakhatnék, ha a madár nem volna, s mily sok más módon is válik majdnem elkerülhetlenné, sőt hiányát a pipereasztal is érzékenyen megérezné....

Im, a kis napernyő is figyelmeztet erre, hisz finom selyemszövetű borítékát marabu pehely koszoruzza körül!

Azonban, az igénytelen kis öltözéki cikk még nem enged megválnunk az állatvilágtól.

Szemünkbe ölik csont fogantyúja, mely fehér, mint a szép kéz, mely tartja.

Hova vezetnek gondolataink! Előttünk felmerülnek Abissinia erdei, az elefánt vadászatok képei, s az elefántcsonttal kereskedő chartumi üzérkek haszonlesésnél egyebet nem ismerő lelketlen üzérskodásának áldozatai, a szegény négerkek, kiktől potom áron csalják ki a drága árut.

No de erről már oly sok volt írva, aztán meg az az egyszerű fogantyú egy sajátos állatra is emlékeztet, melynek agyari hasonló iparczikkekkel dolgoztatnak fel, ez a sarki-tengerben lakó Rozmár.

Az a napernyő valódi bűvjátékot játszik velünk! mintha egy tündérő tartaná kezében s varázsvesszővé használná!

Miért ne? Mertörténik az az életben is, hogy egy gonosz kis tündér ma a képelet bájbonát varázsolja előnkbe s holnap száműz a reménytelenség jégtengerére. Afrika égető napja alul, mi is az éjszakitény honába jutottunk.

(Vége következik.)

A „Lég urai” szerzője.

TÁRCSA.

Egy napernyő.

Felolvasattott M.-Vásárhelytől f. évi márczius 13-án a „jótékony nőegylet” akad. estélyén.

(Folytatás)

„Hogyan?” mondja a gyönyörű tollu francia író Michelet — „hogyan?” ti élő virágok, ti szárnyas topázok és rubinok, ti lennétek mentőnk? — Igenis, különösen a forró ős alatt, a ti vadász-szenvedélyetek teszi egyedül megközelíthetökké ama veszélyes bűbájtól környezett helyeket. Ha ti nem lennétek: titok leplebe bürkolva folytatná ott a természet működését. Mit tehetek én ott védelmemre? Ott, hol az elefánt, az ósok mamutja millió halálos szurástól sebzetten menthetetlenül elveszne. Mi képes ama helyeken a veszélylyel szembe szállani? Mi más, mint egy bátor kis szárnyas sereg a zenérek osztályából: a legyészek.”

Igaza van, mert a tropikusok alatt lehetlen lenne tartózkodni, ha a deliczék és számos, rovar, meg hüllökkal táplálkozó madárfaj nem gyérítené szüntelen messés gyorsasággal szaporodó vészes soraikat.

De eltekintve eme fontos elhivatásuktól, érdeket kell hogy a madarak maguk iránt keltsenek szép külsőjük, szeretetre méltó tulajdonságaik által, s ezért hiányuk mindenütt érezhető, minek okát találóan ecseteli a jeles állatísmérő Tschudi:

„A madarak az élet, az üde vidorság, a vidám mozgás képviselői. Nélkülök a föld szegény, kihalt, szomorú és ingernélküli lenne. Az ember önkénytelenül, mindenütt a hozzá rokon, eleven élethez vonzódik s a merev, holt tömeg elnyomja őt; a merev pusztaság szomorú hangulatot kelt fel körülében. Ha erdeinket, havasainkat, hegypatakjaink partjait, szikláinkat a vidor madár sereg nélkül képzelnők, azon legfontosabb köteléknek volnánk hiányában, mely életünknek a szerves és szervesetlen természeteti összefüggését, színesíti.”

Kolozsvári Központi Könyvtár - Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

avultsága miatt is megújítást kíván, föléserélni óhajtja olyannal, mely hitelünknek megfelelően ugyan, de ki akar kerülni minden oly kifejezést, mely netán összeütközést idézne elő, valamely dogma és a lelkiismereti szabadság között; minő már magyarországi testvéreinknél tetteleg gyakorlatban is van. Egy bizottság kinevezését indítványozza, mely püspök aa. elnöke alatt mindkettőt elkészítse, hogy már a jövő évi kibocsátás alkalmával gyakorlatba vételessék.

Az indítvány elfogadtatott egyhangulag azon módosítással, hogy miután a bizottmány elkészíti munkáját: küldessék ki az egyházmegyékhöz véleményezés végett, úgy azonban, hogy e vélemények elég korán visszaérkezessenek arra, hogy az első egyházkerületi közgyűlés megállapodásra juthasson. A bizottmányba kinevezettek, püspök aa. elnöke alatt; Szász Gerő, Szász Domokos, papok; Hegedűs János és dr. Kovács Ödön, theol. tanárok.

Helyi dolgok.

— **A sörtermelési, árulási és a kívülről behozott sör vámolási egyesített jogokat, második árverésen, mult hétfőn június 3-án, végre kiadta a városi képviselő testület évi 6110 forinton.** A vállalkozó Márkus Márk és comp. czég. Ez árverésről — mint az eféléknél, fájdalom! általános szokás — szintén furcsa coulisse dolgokat lehet hallani. ... Az ezerekek és századok már előzetesen játszottak. ... hallomás szerint a hatalmas Baruch-ház már az első árverésről egyszerűen besepert egy pár ilyen nagy bankót, csak azért, hogy hallgasson. ... Gonosz és könnyű dolog az a „magasabb spekuláció! Baruch akkor csakugyan hallgatott, de a riskirozó társulat mégsem ért célt. Most, másodsor, Baruch nem hallgatott, hanem az előbbi riskirozókkal szövetkezve szólott, de úgy, hogy akár hallgatható volna, mert feltételekhez kötötte szavát, tehát csak színleges licitáns volt; a másik, ki 6110 frton kivette a jogokat, semmi feltételt sem szabott, s azt beszéli, hogy ilyen ügyes, mint az a másik: csak Baruch lehet. ... Denique, a város nyert, mert eddig a sörből 3000 frt jövedelme volt. Hogy ki fizeti meg azt a több jövedelmet? az más kérdés; de hogy az „illető“ vállalkozó nem veszt: ez már nem is kérdés.

— **Mult számunk** vezércikkének kezdetén vétség-ből állott az (y) jegy, a mit t. munkatársunk iránti kötelességből ezennel kiigazítunk.

— **Az elbai színház** nincs úgy látogatva, mint ezt az itten vendégszereplő Feleki-pár, mint szintén a több személyzet jó szervezete által nyújtott műélvezet várni enged. Okai ennek: az alkalmatlan távoli helyiség és a magas helyárak; járul hozzá még a fürdői idény által bekövetkezett közönség-összolás is.

— **Egy jeddí öreg ember** (Nyikuj Péter) f. hó 2-n délután a Marosba esett véletlenségből, s belefult. Másnap a piac és Sz.-györgy utca szögletén egy bérkocsi egy gyermeket gázolt le.

— **Az ovoda** idéni zöldmulatsága tegnap volt a „Nagyerdőben“ a legszebb nyári idő mellett. Figyelmeztetjük a szülőket és az ovoda igazgatóságát, hogy más városokban szokásban van a gyermekeknek ily alkalommal is kedveltető apró ajándékokat osztani, a mi a gyermekeknek sokkal több örömet okoz, mint a karácsonfa, mert karácsonkor a legtöbb gyermek otthon is kap ajándékot.

— **Figyelmeztetjük** közönségünket a Ciechulsky fénykép műtermére, melynek kitűnő képei nem szorultak dícséretünkre; csak azért említjük meg, hogy most legjobb az évszak a fényképekre, miután a nagy világosság által pillanatig tart s főlvetel, a képek biztosok és élesek, de tartósabbak is.

— **M.-Vásárhelyt jun. hóban elhaltak jegyzék:** Sipos Luiza 26 hónap, hörglob. Ötves László, 13 éves, agylob, Jakab Kati 13 hónap, agyviz. László János 74, éves végelerőtlenül. Molnár Miklos 52 éves, tüdőhűdés Szilágyi Márton 68 é., agyi gutta. Sipos István, 5 hónapos, hörglob. Moldován László 40 é., önfelakasztás. Panczi János 25 é., hólyagos himlő. György Ágnes 34 éves tüdősró. Medgyesfalvi Anna 63 é. bélsérny rekedés Szép J. 55 é. tüdőlob. Tóth Zsigmond 35 é. gége sró. Csi-kéli György 43 é. tüdősró. Zsomori István 4 é. görvélysró. Bidi J., 40 é. súly. Böszörményi Nagy Róza 1 é, 9 hónap. görvélysró. Szentmiklósi György 77 éves öregség. Ötves J. 15 hónap. ronesolóhörglob. — Bakó István 10 napos, Bakó Ferenc 11 napos, Bakó Antal 11 napos születési gyengeség, hármos szülöttek. — Bojtor Károly 45 é. mell- és hasvízkór, Olajos Anna 2 é. görvélysró. Imre Théréz 44 é. tüdősró. Both Bertha 3 é. torokgyul. Sipos Zsuzsa 44 é. gégesró. Petri Sámuel 52 é. tüdőgümő. Berosnyai Victor 9 hetős görts.

KÜLFÖLD.

A nagy francia kölcsönre európa legfőbb fővárosában megnyiták az aláírások. Brüsseli lapok szerint Belgiumban tetemes aláírások fognak történni. A külföldi sajtó jobbra sikert jósol a francia kölcsönnek. Bécsben a Rotschild-ház, a hitelintézet s a frankos-bank fogadnak el aláírásokat.

Párisban a választási mozgalom meglehetősen elfoglalva tartja a kedélyeket. Fontossággal bír ama körülmény, hogy a republikánus párt árnálatai között megállapodás jött létre a jelöltek iránt. A republikánus jelöltek ezek: Gambetta, Carbon, Dessonaz, Bonralet, Barui, Targé, Leon Pichal, Herisson, kik mindannyian a köztársaság buzgó hívei.

A két utóbbi azon hazafiak sorába tartozik, kik májusban egyességet akartak létrehozni a commune s a versaillesi kormány között; de nemes fáradozásuk eredménytelen maradt.

A vidéken a bonapártisták sok vakmerőséggel lépnek fel. Bordeauxban négy hírhedt bonapártista, férfin van

a jelöltek sorában: Rouher, Jerome David, de Bourville és Dréolle. A „Girande“ című szabadelvű lap e jelöltekre vonatkozólag következő sűjtő sorokat teszi közzé: „Ez egyéniségekben tán a december 2-iki büntetést, a császári fosztogatás 18 évét, a plebiszcitum hazugságát a júliusi hadüzenetet, a sedáni gyalázatot és Franciaország kimerültségét és szétdaraboltságát dícsőítsék a bordeauxi választók?“

A nemzetközi munkás liga még élénken foglalkoztatja a közvéleményt Franciaországban, s a párisi lapok naponként parkodnak új részleteket közölni e ligáról.

A francia nemzetgyűléshez most egyre oly kérvények érkeznek, melyek a legnagyobb szigort ajánlják az elfogott kommunisták ellen. Egyik kérvény azt sürgeti, hogy Rochefort és Courbet a Vendôme-téren lövessenek főbe, miután főreszők volt a Vendôme-oszlop elpusztításában.

A németek elleni gyűlölet újra felébredt a párisiakban. Egy angol lap tudósítója most írja, hogy a kirakatok telve vannak a poroszokat gunyoló és lealázó torzképekkel. Nemesak a hadsereg tisztjei, hanem a polgári osztály közül is sokan hiszik, hogy közel van a megtorlás órája. Ugy látszik, hogy a párisiak képtelenek a javulásra, különben nem gunyolnák ki a németeket; hanem tanulni iparkodnának tőlük.

Bajorországban még folyvást tart a miniszterválság s e határozatlanság csak neveli az ultramontan párt izgatásait és elbizakodottságát. A szabadelvű katolikusok azonban, kik nem támogatnák az állam által, bizalmukat lassankint kezdik veszíteni. Hosszabb időre e helyzet tarthatatlan.

Az amerikai egyesült államok hadserege egy közlebbi törvény által teljesen békélábra szállítottat le. Tényleges szolgálatban a tábornokok közül csak 12 maradt meg. A vén Európa okulhatna a tengerentúli köztársaság példáján.

Távirati hírek:

Páris, jun. 27. Haussmann egy levelet tesz közre a „Páris-Journalban, melyben kijelenti miszerint ő meghajlik a nemzet souverain hatalma előtt, válaszszon az köztársaságot avagy bármely dynastiával monarchiát.

Berlin, jun. 28. A tárgyalások még mindig folynak a fölött, a bajor király vegye át a bajor tábornokok dotációjára szánt pauszát vagy nem. Az erre vonatkozó megállapodás az amnestiával együtt fog közzététetni.

Flórencz, jun. 28. A király a nép háttartalan lelkesültsége között Nápolyba és Rómába utazott.

Madrid, jun. 28. Serrano a miniszterválság alkalmából békülékeny hangon szólott. Moret feltételeken készen nyilatkozott a tárczát megtartani. Zorilla szintén ismét elfogadta a tárczát.

Páris, jun. 28. A tegnapi aláírás eredménye állítólag négy milliárd, miből Franciaország egy maga két milliárdot irt alá. — A pénzügyér valóban tudatja, hogy az aláírás e kölcsönre be van zárva.

Zágráb, jun. 28. Zsivkovics a báni tábla tanácsosa és Gestisa Varasdmege ty.-széki elnöke hír szerint a hétszemélyes táblához neveztettek ki.

Boroszló, jun. 29. Könighshüttenben munkászavak törték ki, mely alkalommal több ház kiraboltatott s romboltatott össze, különösen zsidó lakosoknál, végre dzsidások léptek közbe, s a zavargók közül 7 halott, 20 sebesült maradt a helyszínén, 60 elfogatott. A helység ostromállapotba helyeztetett.

Páris, jun. 29. Xavier Montépin felhívta a drámaírók társulatát: zárják ki kebelökből Pyatot, Hugot, Rochfort, Vacqueriet, Meurice Pált és mind azokat, kik tettel vagy írással fraterizáltak a kommunistákkal.

Páris, jun. 29. A párisi munkás-osztály biztos hallomás szerint nem fog résztvenni a közelebb választásokban. — Félix Pyatot a napokban többen látták London utcáin.

Bécs, jun. 29. A delegációk ma és szombaton 4 órára udvari ebédre hivattak meg.

Pest, jul 3. Konstantinápoly. A demantik daczára bizonyosnak tartják, hogy a porta Oroszországgal létrejött megegyezés folytán bocsátja el a lengyel tiszteket hadseregéből.

Karlovicz. A román egyh. delegációval úgy egyeztek meg a szerb congressus megbízottjai, hogy a románok 300,000 ftot kapnak a szerb egyh. nemzeti alaptökből s a pesti gör. kel. iskolaalap felét.

Pest, jul 3. Az osztrák és német császárok találkozásának híre alaptalan.

Franciaország alkuszik a kölcsön gyorsabb kifizetése és az occupatió mielőbbi megszűnte ügyében. Pénzügyminiszter valószínűleg a folyó évben új nagy hitel-műveletet teend. A hadsereg nem vett részt a tegnapi választásokban. A lázadók birtakában volt 540,000 fegyverből 460,000 a kormány kezében visszakérült.

VEGYES.

— **A „Kr. Ztg.“** egy csinos dologról hoz rövid jegyzetet. „Omer pasha — így írja a lap — közelebből halt el. Halálhíréhez fűzzük még, miszerint feltételt, hogy Omer p. hasonló körjelek közt mult ki, mint régebben Bem tábornok Aleppóban, midőn épen a török fővezérségre volt kiszemelve a krimmi hadjárat előtt. ... Omer p. halála után megtalált emlékiratai között — a mint a „Kr. Ztg.“ bizalmas kutatóból értesül — oly jegyzetek vannak, melyekben a Sirdari Ekrem egyenesen állítja, hogy Bem orosz biztosok által mérgeztetett volna meg, mivel hadvezéri tehetségétől — ha a kitűzött hadjáratban kifejtheti vala — rettegtek. Egy orosz, heteken át kísérté figyelmével Bemét, s megbetegülése napján — melyre csakhamar a halál következett — elűnt. „Ti barátim, csak utólag fogjátok megtudni abbéli félelem kifejezését, miszerint én magam is, régóta ki vagyok szemelve áldozatul...“ miután Pétervárt ele-

gendő bizonyosságot vettek Törökország iránti hűségéről; és csupán indok kell, hogy engemet is eltegyenek az utból...“ Így hangzik az Omer p. jegyzeteinek záradéka. Omer, mint mondók, hirtelen halt el; s az „indok“ az lehet, hogy Oroszország „legujabb“ török barátságának ténybeütésénél, „alkalmatlan“ személyeket nem akart.

— **Bőlön községekben** Háromszéken olvasó kör alakult 2 ft. évi részvénydíjjal. Ebből 11 különböző lapot járat a kör, s 22 ottani földműves ingyen véteztet fel, hogy a körben olvashassanak. Ez már dícséretes! Vajha sok helyt követnék a jó székely községek; ennek több haszna támadhat mint a marhalisi díkeozásnak és hirlapi polemizálásnak.

— **A honvédek javára** rendezett sorsjáték jun. 30-ki húzásán következő számok húzattak ki: 164,197 nyerte a 100,000 frtot, — 19,143 nyert 20,000 frtot, 287,567 és 103,885 a 10,000 frtot 5000 frtot nyertek; 173,263, 96,826, 74,128. Egyenként 1000 frtot nyertek; 173,853, 212,882, 10,507, 152,998, 80,217, 3474, 230,929, 167,307, 146,411, 95,436. Egyenként 5000 frtot nyertek: 206,527, 141,358, 102,058, 262,381, 116,560, 296,280, 288,167, 92,034, 130,910, 111,542, 56,275, 51,333, 211,276, 103,937, 199,081, 257,903, 113,417, 175,942, 224,266, 245,150. A kisebb nyerők föl lesznek sorolva a kiadandó húzásjegyzékekben.

— **A közlekedés** a magy. keleti vasuton ismét akadályozva van egy töltés-omlás miatt Zsobok és Sztána között. A keleti vasutnak e része a közlekedést folyton veszélyezteti; most is nemcsak töltés szakadt be a folytonos esőzések következtében, de egész bevágások meglettek iszappal, minek az lett a következménye, hogy a teherszállítás teljesen szünetel, a személyszállítás pedig megszorítottat, a mennyiben napjában csak egy vonat megy Várad felé s vissza. Innen volt az is, hogy a mult hét végén két napig nem kaptunk ide M.-Vásárhelyre pesti postát. A kolozsvári vasuti főnök a következő hírdetést adta ki: Alulirt főnökség tudatja a t. c. közönséggel, hogy a pályavonal egyrésze Egeres és Hunyad között az erős esőzések következtében járhatatlanná lett, és az utasoknak a vonal e részén, hogy egyik vonalról a másikra átszállhassanak gyalog kell átmenniük; ez okból a személyvonatok csak Bánffy-Hunyad és Nagy-Várad között fognak közlekedni, és pedig mivel a Kolozsvárról induló II-ös számú személyvonat a csatlakozást Nagyváradon úgy sem érhetné el, más részt, mivel a Nagyváradról induló I-es számú személyvonat közlekedése a megszokadt részen éjjeli órákban történik és így az átszállás az utasokra nézve igen nagy nehézségekkel járna. Az V-ös és VI-os számú vegyes vonatok, mint eddig, úgy ezután is rendszeren fognak Nagyvárad és Kolozsvár között közlekedni. A teher- és gyorsárak felvétele és szállítása, de csak a járhatatlan vonalrészén, további tudósításig be van szüntetve. Kolozsvár, jun. 30-án 1871. A magyar-keleti vasut üzleti főnöke. Somonits.

— **A fenní hír** kapesában, kolozsvári lapok szerint a stánai uton történt elemi kár 120 ezer forintira rug! Ez ugyan drága vasut.

— **A magyar tudományos egyetem** nevezetesebb jutalomtétellei az 1871—72. évre. A jog- és államtudomány-karé: „Mutattassék ki azon összefüggés, mely a jövedelmi és fogyasztási adók közt az életben és elméletben létezik, s különösen az: lehetséges-e és mily módon a közadózási rendszert kizárólag a jövedelem vagy a fogyasztás alapjára fektetni?“ Jutalom 180 ft a Swartner-féle alaplóból. A bölcsészeti-karé, a történelemre ugyan-csak a Swartner alaplóból 180 ft e tételre: fejtsenek ki a nemzeti szellem hanyatlásának jelenségei és okai a XVIII. században. A földrajzból: „Írassék le a balaton vidéke hely- és földrajzi tekintetben. Pasquich-alaplóból 50 frtot stb.

— **A londoni munkás-egylet** hirlapja: „The Inter nationale“ egy felszólítást intézett „a világon lévő minden munkás-tagjaihoz — to all worhmann members in the world,“ melyben azokat fölhiatta, hogy keljenek fel a tökepenzesek összeesküvése, ezen, az egyletet ért közelebbi nagy csapás és romlás egyedüli kútfeje ellen. Nem nagy dolog! A mi szabad sajtónak egy része, ennél akárhány különböző lázítást és bujtogatást produkál.

— **Jótekonyság.** A honvéd menház részére Temesvárról a honvéd bazár bizottmánya 4250 frt 15 krt küldött Vipacs Jánoshoz.

— **Ifj. Csáthy Károly** kiadásában Debreczenben megjelent: Az angol nyelv levélszerinti önképzésének 9—11 levele, tartalmazván a 16—20-ik leczkét. Még 40 leczke fog megjelenni.

— **Marhavész** ütött ki a vöröstoronyi vesztegzárnál, egy veszteglő marhaválakában; azokból a dunafejedelemiségek föléli határszéléket szoros zárlat alá vetették. A takonykór is a lovak közt Erdély több vidékén folyton pusztit. A fejevár-vásárbely közti vasuti munkáknál alkalmazott lovakról több felé elterjedt s teljes megszűnést egyhamar alig reményelhetjük.

— **Egy óriási fárl** ír a „New-yorki Times.“ A fa New-Yorkban látható s egy európai muzeum számára vágatott le. A fa ágainak levágásával 5 ember 25 napig foglalkozott. Magassága 302, átmérője 32 láb. Az ott maradt törzs most táncz helyül szolgál, 32 személy tánczolt rajta cotillont, s ezen felül a zenekar is eltér rajta. Gyűrűzete után ítélve 2500 éves volt. California Calaveroz erdejéből való.

— **Két joslát.** A Luxenburghban minap megjelent „Voix Prophétiques“ ből: Taigi Maria Anna, ki 1837-ben Rómában meghalt, azt jövendölte IX-ik Pius felől, hogy 27 évig fog uralkodni, a csodatevés kegyelmét fogja végnapjaiban megnyerni, azen felül teljes világi hatalmát; az egyház bámulandó diadalokat fog aratni, de mindezt a pápaság világi hatalmának legdühöseb ellenségei nem fogják megérni, ők elébb elvesznek. Colomba Rosa, 4187-ben elhunyt olasz apáca, megjósolta III. Napoleon bukását, Rómának az olaszok által történendő elfoglalását, az egyház nagy mérvű üldöztetését, a jezsuita rend eltörlését, s az egyház nagy mérvű üldöztetését; a jezsuita

H I R D E T M E N Y E K.

rend eltörölését, s az általános forradalom kiterjedését, elvégre a lilom ismét a francia trónra jut; a rend megállapittatik, Angliában sokan fognak megtérni, Ausztria-, Porosz-, s Oroszország egyesülten fognak a forradalmárok ellen fellépni. A muszkák engedékenyek leendnek a katholikuskok iránt, Poroszország katholikussá lesz és Törökország is.

Törvénykezés.

Jegyzéke

a m.-vásárhelyi m. k. urbéri törvényszéknél folyó 1871. év július 8-án nyilvános ülésben előadandó ügydaraboknak Pötülnök Bodila János által,

Sz.-háromsági Szilágyi Sándor etra Horváth Mihály Bálint I. etra dettó. Hurubán J.-né etra dettó. Vass An-Nagy Dénes. Simon I. etra dettó, Ráduly Gy.-né etra dettó. Szakács P. Nagy D. Benkő F. etra Szávuj J. Simon Ferencz etra Benkő Ferencz e.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő táblánál 1871. július 3-ik és következő napjain a következő ügyek fognak nyilvános ülésben tárgyalatni.

(Folytatás és vége.)

II. Tanács polgári ügyben.

Előadó k. t. bíró Szólga Miklós.

Benedek Antal Péter, Nagy György e. fekvők kiadása. Foró Zsigmondné Kis Juliánna és társai Kis F. és Sigmond e. végrendelet érvénytelenítése i. Lobstein Etelka Mallász Antal és Lobstein Antal e. igény pere. Varga Daniel, Schwartz József e. 62 frt. 42 kr i. Szabó Domokosné a kolozsvári közönség e. 140 frt 10 kr., és 137 frt. 80 kr. i. Simon Ferenczné Márton Borbála és társai Márton István és Gergely e. okiratok előmutatása i.

Előadó k. t. bíró Petri Ádám.

H. Karácsonfalva községe Pünköszt Pál és társai e. birtok. i. Szokol Gligor Simonfi Jánosné e. tulajdonjog elismerése i. Csép József Szabó István e. 80 ft. tart. i. Soos Zsuzsanna öz. Tatár Miklósné e. 9 frt. tartozás i. Schwartz Mózes Ferencz Mihály e. 550 frt. biztosítás i. Matsch Susanna Bender Mihály e. som. visszahelyezés i.

III. Tanács bünygyben.

Előadó k. t. bíró Vajda Simon.

Nagy István ellen lopás. Kelemen György lui Juon ellen emberölés iránt.

Előadó k. t. bíró Spech Adolf.

Franz Mária e. tolvajság Kimpán Sofron e. emberölés. Lupuj Virág e. tolvajság és rágalmazás i. Tot Anna Géres Simonné e. tolvajság. Gyurka Petru e. súlyos testi sértés iránt.

Előadó k. t. bíró Mégay Ferencz.

Botta Stefán és Vajku Vaszilie e. gyilkosság. Romanescu Maihailla e. rablás. Tartler J. György e. becsület biztonság e. kih. Matis Zs. e. testi b. e. kihágás i.

IV. Tanács urbéri ügyben.

Előadó k. t. bíró Antalfy Gábor.

B. Bánfy Katalin Mocsán Péter e. egy állomány visszabocsátása i. Gr. Bethlen Hermína Morár Kozma e. egy belső telek s jár. i. Ugyanaz Rác Monu e. egy állomány majorság természete i. ugyanaz Gliga Sámson e. egy telki állomány visszabocsátása i. ugyanaz Rác Dávidné e. egy belső telek s tartozékai i. Ivó Mózes Gyárfás Domokos e. egy belső telek i. Ugron János Todor Istvánné e. egy telek állomány természete i. B. Radák Ádám Ilie Todorán e. egy kert visszabocsátása i. ugyanaz Todorán Gyorgye e. egy drb. fekvőségért. ugyanaz Kriszán Simion e. fekvőségek i. ugyanaz Gligor Juon e. hasonló fekvőségek i. ugyanaz Pridon Jákob e. egy kert visszabocsátása i. ugyanaz Kiriak Natu e. fekvőségek i. B. Radák Ádám Marginián Jákob e. egy belső telek s kulttartozékai természete iránt.

Előadó k. t. p. bíró Gruz István.

Dan Petru Koucz Pál e. Gr. Bethlen Domokosnak Dombrádi Juon, Pap Juonné e. Öz. Szombathfalvi Józsefné id. Tökés János utódai, ifj. Tökés J., Szilágyi F., Szilágyi J. e. Nagy Istvánnak gr Bethlen D. e. Csulai Albertnek Juon Lazarony lui Braád e. ind. urb. pere i.

Bécsi tőzsdei árkelet.

(Junius 7.)

5% metallique	59.50
5% nemz. államkölcson	68.95
1860. államkötvény	100.70
Bankrészevény	775.—
Hitelrészevény	286.18
London	122.25
Ezüst	120.15
Arany	5.82
Napoleon arany	9.80
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	83.—
" " " temesi	78.—
" " " erdélyi	76.50
" " " horvát-slavon	85.75

Felelős szerkesztő: RAPOLTY KÁROLY.

398. 1871. szám.

Árlejtési hirdetmény

A főméltóságú magyar kir. közmunka- és közlekedési miniszteriumnak folyó évi június hó 5-éről — 8488. szám alatt kelt magas rendelete nyomán a kolozsvár, brassói államút $8\frac{3-4}{8}$ mértföld szakaszában, M.-Ludas közelében eső 116-ik számú fahid újraépítése, az alámosás elleni meder, biztosítási munkával együtt, **folyó évi július 24-én d. e. 10 órakor** kezdődőleg a marosvásárhelyi m. kir. mérnöki hivatal irodájában megtartandó nyilvános árlejtés után a legjutányosabb vállalkozónak ki fog adatni.

Nevezett munkára engedélyezve van összesen **2460 frt.**

Vállalkozni kívánók kéretnek, 5% bánatpénzzel ellátva, a fenn megjelölt helyen és időben megjelenni, hol addig is az árlejtési feltételek megtekinthetők.

Szabályszerűen fölszerelt s megfelelő bánatpénzzel terhelt írásbeli ajánlatok is elfogadtatnak, a nyilvános szóbeli árlejtés tetteles megkezdése előtt.

Maros-Vásárhelytt, 1871. június hó 30-án.

A m. kir. mérnöki hivataltól.

(51)

1—3

Hirdetmény.

A M.-Vásárhely sz. kir. városi közmunkaügyi bizottmány ezennel közhírré teszi, miszerint a városi képviselőtestületnek folyó hó 24-én kelt határozata következtében M.-Vásárhelytt, a **Nagyközben és Régi baromvásár-utcában** a szekerekkel közlekedés kinyitása végett szükséges munkálatok végrehajtása, nyilvános árlejtés után, vállalkozónak fog átadatni. Ennélfogva a következő munkákra:

1. Földmunka, (levágás és szállítás), 9476 frt 33 kr.

2. Kőműves munka, (falrakás a város által adandó anyagokból), 1323 frt.

3. Kővezet, (a vállalkozó anyagaiból), 7883 frt 55 kr. kikiáltási árakkal a városházánál **1871. évi július 15-n d. e. 9 órakor külön-külön** árlejtés fog tartatni.

Miről a vállalkozni kívánók azon figyelmeztetéssel értesítettnek, hogy a bánatpénz a kikiáltási áraknak 5%-ka leend, melynek melléklése mellett az írásbeli ajánlatok csak az árverezés megkezdése előtt fogadtatnak el, s a tanácssháznál a számvevői irodában a tervrajzok, munka- és költségcsaták s árverezési feltételek előlegesen megtekinthetők.

Kelt M.-Vásárhelytt, 1871 június 25-én.

(48)

(2—3)

Szám 2543. 1871.

Árlejtési hirdetmény.

Marosszék képviselő bizottmányának határozata folytán, a mező-bándi, bergenyi és berei egészen faszekerkezettü hidak felépítendők lévén, ezen építés biztosítása árlejtés után fog eszközöltetni, folyó év **július hó 7-én, reggeli 9 órakor**, a szék tisztiházánál megtartandó árlejtésén, melyre vállalkozni kívánók azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az árlejtés megkezdése előtt a kikiáltási ár 7%-kát, mint bánatpénzt az árverező biztos kezébe letenni kötelesek. A tervrajzok, építési feltételek a rendes hivatali órákban a szék mérnökénél megtekinthetők és másolatban kivehetők.

Marosszék tisztségének M.-Vásárhelyt, 1871. június 23-án tartott üléséből.

Főkirály bíró

Mikó Mihály.

Szilágyi János, al-jegyző.

(50)

2—3

Hirdetmény.

Alólírtnál állandó foglalkozást kaphat 2 varróleány kik gyakorlattabbak a varró-gép mellé, valamint 10 kevésbé gyakorlott is.

Kuti T. Gyula.

(8)

2—3

Hirdetmény.

Gróf Bethlen Gyula tudatni kívánja, hogy a vajai jószágában minden hólnapba 40,000 fedél cserép leszen eladó, ára helyben 16 frt o. é. ezerének.

Vaja, 1871. jnius 16-án.

(49)

2—3

Hirdetmény.

Homoródon van egy szállás 3 szobából az ideáni fürdő időre kiadó.

Bővebben értekezni lehet Moldován Györgynél Maros-Vásárhelytt.

(50)

2—3

Haszonbérbe adatik 1872. ápril 24-től 3 vagy több évekre Cserefalván, Maros-Vásárhelytől $\frac{3}{4}$ órányira az ország út mellett, egy lak és gazdasági épületekkel ellátott birtok, mely áll: 12 hold belsőből, negyedfél hold szőlőből, 16 hold kaszálóból, 44 hold szántóból, és szabad legelési jogból, szóbeli ajánlatokat idei agustus 15-ig elfogad a tulajdonos, M.-Vásárhelytt régi-baromvásár-utca 574. ház szám alatt.

(42)

4—6

1871. tavaszi töltésü

előpataki borvizet

50 kupás üveges, egész ládákban, eredeti árban, kapítani szálláson, Kazinezi-utca, 811. sz. a.

Rápolty Károly.

(49)

(2—6)

Rothschild és Társa

Posta-utca 14-ik szám

BÉCSBEN.

Legujabb és legelőnyösebb sorsjáték társulatok

300,000, 250,000, 220,000, 200,000

150,000, 140,000, 100,000, 70,000,

50,000, 25,000 frtstb. nyereményekkel

A cs. kir. osztrák 1864. évbéli államsorsjáték 20 sorsjegyre.

Egy bélyegezett részlet jegy, mint első részletfizetés 8 frt.

M. kir. államsorsjáték 20 darab sorsjegyre,

Egy bélyegezett részletjegy, mint első részletfizetés 6 frt.

Török császári sorsjáték 20 db sorsjegyre,

Egy bélyegezett részletjegy mint első részletfizetés 6 frt.

40 darab Braunschveigi hercegi sorsjegyre,

Egy bélyegezett részletjegy mint első részletfizetés 5 frt.

Minden huzásra érvényes.

Egy huszad részvényjegy az 1864-ik évi államsorsjegyekre, darabjért 8 frt, 9 darab 70 frt 20 darab 150 frt.

Egy huszad részvényjegy a m. kir. államsorsjegyekre 7 frt darabja, 6 darab 40 frt, 20 darab 130 frt.

Igérvények minden huzásra.

Megbízások a cs. kir. tőzsdénél akár készpénz fizetésért akár megfelelő előpénzért a legpontosabban teljesítettnek.

Állampapírok, sorsjegyek, bank, vasút és iparrészevények eladása és megvásárlása.

kimutatások tervek és huzás-lajtromok ingyen.

Rothschild és Társa,

Bécsben, posta-utca 14. szám.

(22)

7—20